

Vergeten

Vergeven en vergeten
Ben vergeten dat ik leef
Mij is verweten dat ik eventjes
De weg kwijt ben geweest

Heb geen idee meer hoe ik heet
Of wat ik deed en wat me speet
Ik voel de kilte om me heen
Onder mijn voeten wordt het (heter)

Zie de schimmen aan mijn bed
Zij die alles willen weten
Stoppen pillen in mijn bek
In mijn hoofd ben ik al beter

Het gevoel is weer verdwenen
Niet meer angstig en onzeker
Maar gevoelloos en verzekerd
Van een plekje in de hemel

Dank u dokter voor uw preken
Uw liefde deze weken
Alle pillen voorgeschreven
Zonder u was ik bezweken

Aan het leven
Dat me tekens had gegeven
Over leven in een wereld
In het teken van het ene

Ben verdwenen maar toch zeker
Niet aanwezig als degene
Die verdwijnt in zijn omgeving
Als hij zelf nog op de been is

Een uit de zo velen
Die een ziekte heeft gekregen
Door de mensen die bewezen
Dat mijn leven niet voldeed

Aan alle eisen die ze stellen
Gebaseerd op de modellen
Uit verhalen die normale mensen
Dagelijks vertellen

Ja je kent ze
Zoveel regels die opleggen
En ons zeggen dat het leven in beperking
Echt het best is

Gedraag je als het recht is
En gehoorzaam de consensus
Niet voor niets is die geschapen
Door de schapen met suggesties

Weet ik zelf nog wel wat echt is?
Dat is toch wat ik zelf ben?
Of denk ik nu verkeerd en zou het kunnen
Dat ik gek ben

Aleph